

Univerzita Karlova v Praze

Filozofická fakulta

Ústav českého jazyka a teorie komunikace

Bakalářská práce

Eliška Černá

Specifika jazykové stránky blogů na českém internetu

Specifics linguistic aspect of blogs on the Czech internet

Prohlášení

„Prohlašuji, že jsem předkládanou bakalářskou práci vypracovala samostatně s použitím citovaných pramenů, literatury a dalších odborných zdrojů.“

V Praze dne 27. 7. 2010

Eliška Černá

Klíčová slova

Blogy, české blogy, internetová komunikace, nová média.

Key words

Blogs, czech blogs, internet communication, new media.

Anotace

Práce se věnuje specifickému typu internetových komunikátů – blogům. Konkrétně jsou analyzovány charakteristické rysy jazykové stránky blogů na českém internetu. Blogy jsou nejprve charakterizovány jako celek. V další části práce jsou uvedeny možné klasifikace blogů a jejich pracovní rozdělení do dvou hlavních skupin, které jsou v dalších kapitolách práce podrobněji charakterizovány.

Annotation

Work is devoted to a specific type of internet communiques – blogs. Specifically, the characteristics of the language side of blogs on the czech internet are analysed. Blogs are initially characterized as a whole. In the next section a possible classification of blogs and their operational division into two main groups, that are in other chapters further characterized, are adduced.

OBSAH

1. ÚVOD	6
2. INTERNETOVÁ KOMUNIKACE	8
3. BLOG JAKO FENOMÉN	10
4. CHARAKTERISTIKA JEDNOTLIVÝCH TYPŮ BLOGŮ A JEJICH JAZYKOVÉ STRÁNKY	13
4.1. Pracovní rozdělení blogů.....	13
4.2. Názvy blogů	15
4.3. Blogy a psanost vs. mluvenost	17
4.4. „Blogísky“	18
4.4.1. Jazyk „blogísků“	20
4.4.2. „Blogísky“ a jazyková správnost	21
4.4.3. „Blogísky“ a dichotomie psanost vs. mluvenost	22
4.5. „Seriózní“ blogy	23
4.5.1. Jazyk „seriózních“ blogů.....	28
4.5.2. „Seriózní“ blogy a jazyková správnost	32
4.5.3. „Seriózní“ blogy a dichotomie psanost vs. mluvenost	33
5. ZÁVĚR, SHRUTÍ	34
6. POUŽITÁ LITERATURA.....	35

1. ÚVOD

Blogy (nebo také weblogy – jde o synonyma, ve své práci užívám obou těchto termínů) jsou v současné době velmi populární formou sdílení informací na internetu vedle neméně populárních, snad i postupně převažujících, sociálních sítí. Blogy způsobily mj. také to, že vytváření obsahu internetových stránek přestává být výhradně záležitostí profesionálních programátorů a i běžný uživatel disponující základními znalostmi a schopnostmi pro práci s počítačem a internetem se může prezentovat prostřednictvím vlastních internetových stránek (ačkoliv blogy samozřejmě nejsou totožné s klasickými webovými stránkami). Jen pro úplnost dodejme, že nejranější blogy nebyly takto všeobecně přístupné a nebyly tedy ani příliš rozšířené. Měly navíc statickou podobu bez vzájemné provázanosti charakteristické pro dnešní blogosféru (blogosféra zahrnuje veškeré blogy a jejich vzájemné vztahy, jejich propojenost prostřednictvím sítě odkazů¹) a jejich aktualizace byla obtížnější. Ještě v roce 2008 se můžeme v *Současné stylistice* autorek Čechové, Krčmové a Minářové dočíst, že „**Blogy** vytváří ovšem jen malá část populace“ (zvýraznila MK)².

Výrazný obrat nastal po vzniku a spuštění on-line systémů (publikační/blogovací systémy) umožňujících zdarma snadné vytváření a správu blogů. Blogy se následně masově rozšířily a nabyly formy, jakou mají v současné době a v jejímž významu jsou také v současnosti chápány. Z tohoto pojetí blogů vychází např. J. Šindelář ve své příručce pro tvorbu blogů, když říká: „Blogy mají již ze své podstaty umožnit běžnému uživateli bez větších znalostí internetových technologií publikovat své příspěvky.“³

Ve své práci se budu věnovat nejprve celkové charakteristice internetové komunikace a vlivu, jaký má toto nové médium na jazykovou stránku komunikátů, jež zprostředkovává. V kapitole jsou stručně shrnuty poznatky z dílčích výzkumů české jazykovědy v této oblasti komunikace.

V následující kapitole blíže představím samotný blog jako nový typ komunikátu, určitou vágnost tohoto pojmu a s tím spojené obtíže při pokusu o přesné vymezení významu slova blog. Tato vágnost se netýká laické představy blogu, která má většinou podobu internetového deníčku. Ukážeme si, že blog může mít i mnoho jiných podob a že první internetové stránky

¹ Wikipedie, otevřená encyklopedie. <http://cs.wikipedia.org/wiki/Blog>.

² ČECHOVÁ, M. – KRČMOVÁ, M. – MINÁŘOVÁ E. *Současná stylistika*. Praha: NLN, 2008, s. 203.

³ ŠINDELÁŘ, Jan. *Blog. Vytváříme a vedeme internetový deník*. Brno: Computer Press, 2006, s. 7.

považované za blogy nebo za předchůdce blogů měly odlišnou povahu než většina dnešních blogů. Dotknu se také problematiky autorství a etické stránky internetové komunikace.

V kapitole 4.1. se pokusím o pracovní rozdělení blogů pro účely zkoumání jejich jazykové stránky. V dalších kapitolách se již věnuji jednotlivým typům blogů a jejich jazykové charakteristice.

Vzorek excerpovaných blogů je zvolen náhodně, neboť pochopitelně není možné obsáhnout rozsáhlé spektrum blogů, byť pouze těch uveřejněných na českém internetu, nemluvě o rychlých a neustále probíhajících proměnách blogosféry.

Na některé blogy jsem se dostala při hledání jiného obsahu na internetu (Koláčková ve své diplomové práci vysvětluje, proč se blogy často objevují na předních místech mezi adresami nalezenými webovými vyhledávači: důvodem je např. množství odkazů na blogu i odkazů, které naopak na daný blog směřují, tedy vzájemné odkazování mezi blogy, které patří k charakteristickým rysům blogosféry). K jiným blogům jsem se dostala prostřednictvím blogovacích serverů (viz kapitolu 4.1), ať už při jejich prohledávání např. podle témat nebo s použitím volby umožňující zobrazit serverem náhodně vybraný blog.

Do materiálu jsem zahrнула i texty komentářů, kterých je na blozích velké množství, a to jednak proto, že svým charakterem více či méně odráží charakter příslušného blogu (např. na roztomile stylizovaných „blogiscích“ najdeme převážně roztomile stylizované komentáře), jednak proto, že autory komentářů bývají často i autoři blogů. Buď reagují na komentáře ostatních ke svému příspěvku nebo navštěvují a komentují jiné blogy.

Doklady, které uvádím ve své práci, jsem ponechala po stránce jazykové beze změn, přepisují je tedy i s případnými chybami a překlepy.

2. INTERNETOVÁ KOMUNIKACE

Internetová komunikace, jejíž součástí jsou i weblogy, má řadu specifíků. Ta nejdůležitější si zde stručně nastíníme. Internet funguje jako nové komunikační médium. Na internetu najdeme elektronické podoby tradičních tištěných médií a internetové vysílání televize a rozhlasu. Vedle tohoto obsahu nabízí internet také zcela nové formy. K výraznému posunu došlo na poli osobní komunikace. Na internetu probíhá tato komunikace prostřednictvím určitých služeb: e-mail, chaty, instant messaging, sociální sítě a konečně také blogy. Jednotlivé formy se mohou prostupovat, navzájem na sebe odkazovat a propojovat své obsahy. Tím je usnadněna orientace uživatelům, kteří používají více těchto služeb. Výsledkem je, že vám např. na e-mail může dorazit zpráva oznamující, že uživatel XY si vás v rámci svého účtu na určité sociální síti přidal do svých přátel. (Tímto komunikačním aktem vás jeho autor v podstatě vyzývá, abyste na oplátku zařadili do přátel také vy jeho; s uživatelem, jehož zařadíte do seznamu svých přátel, a ovšem také s kontakty z jeho seznamu přátel, pak sdílíte obsah svých stránek v rámci dané sociální sítě. S tím je spojena problematika ztráty soukromí).

Důležité znaky internetové komunikace můžeme vymezit prostřednictvím slohotvorných činitelů. Tématu uplatnění jednotlivých slohotvorných činitelů v internetové komunikaci jako takové nebo v dílčích typech elektronických komunikátů se u nás věnovala např. J. Hoffmannová, O. Müllerová, S. Čmejrková, J. Světlá.⁴ Čmejrková v úvodu svého článku „Čeština v síti: Psanost či mluvenost? (O stylu e-mailového dialogu)“ uvádí několik dichotomických rysů, jimiž lze popsat charakter elektronického komunikátu: „Lingvisté se snaží postihnout, nakolik lze nové technologické způsoby přenosu slova zachytit klasickým popisem dvou modů jazyka, mluveného a psaného, a s nimi spjatými charakterizacemi (pomíjivost/trvalost, spontánnost/přípravenost, bezprostřednost/plánovitost, kontextová závislost/nezávislost, časový tlak/možnost časového odkladu, nemožnost/možnost oprav při produkci textu, nemožnost/možnost vracet se zpět při dešifraci textu apod.), a kdy je třeba vytvořit modifikovanou metodu popisu, adekvátní právě vynalezenému způsobu dorozumívání.“⁵ V příspěvcích zkoumajících jazykovou stránku internetové komunikace bývá nejčastěji upozorňováno na oscilaci mezi mluveností a psaností.

⁴ Pro konkrétní práce na toto téma viz seznam použité literatury.

⁵ ČMEJRKOVÁ, Světlá. „Čeština v síti: psanost či mluvenost? (O stylu e-mailového dialogu)“. In: *Naše řeč*, roč. 80, 1997, s. 225–248.

Ačkoliv mnohé internetové komunikáty se mírou spontaneity vyjadřování značně přibližují mluvené formě jazyka, má jejich projev stálost psané komunikace, což si mnozí komunikanti příliš neuvědomují. Pokud např. člověk uveřejní článek na svém blogu, ale později se rozhodne jej smazat, článek zůstává archivován ve složce smazaných článků. Autor blogu může svůj blog zcela odstranit ze serveru, ale jednou zveřejněný obsah je dříve nebo později zaindexován internetovými vyhledávači. Tím se zvyšuje možnost, že dané stránky někdo navštíví a bude moci např. zkopírovat jejich obsah a publikovat jej jinde na internetu, aniž by se zabýval autorstvím, které je samo jednou z problematických stránek internetové komunikace (viz kapitolu 3).

Na celkovou podobu internetových komunikátů mají vliv také sociální aspekty internetové komunikace. Internet jako komunikační médium výrazně změnil povahu sociální interakce mezi lidmi. Na jedné straně umožňuje snadné spojení i mezi značně prostorově vzdálenými osobami a podporuje vznik komunit a nových sociálních vazeb. Na druhou stranu snadnost elektronické komunikace může vést k oslabení komunikace tváří v tvář. Lidé mohou komunikovat s ostatními lidmi, nakupovat nebo i pracovat, aniž by opustili své domovy. Mohou udržovat přátelské kontakty s lidmi, které ve skutečnosti nikdy neviděli. Prostřednictvím internetu vzniká dynamická virtuální síť sociálních vazeb. V extrémním případě mohou být takové vazby náhražkou reálných mezilidských vztahů. To už je však záležitost patřící do oblasti psychologie.

Dalším výrazným faktorem ovlivňujícím podobu internetové komunikace je anonymita. V kyberprostoru si lze vytvořit alternativní identitu nebo i více identit bez vazby na realitu. Jedním z důsledků anonymity je možnost bez obav vyslovit své, třeba i velmi nesmlouvavé názory. V tomto směru někteří uživatelé internetu neznají hranic a zaměňují svobodu názoru s anarchií. S anonymitou souvisí také sociální rovnoprávnost. Reálný sociální statut komunikanta nehraje v elektronické interakci roli. Dalo by se říci, že v prostředí internetu spolu nekomunikují přímo skutečně psychofyzické osoby, ale jejich projekce v kyberprostoru⁶.

---

⁶ FALTÝNEK, Lukáš. *Psychologické aspekty komunikace na internetu*. Diplomová práce. Hradec Králové: Univerzita Hradec Králové, Fakulta informatiky a managementu, Katedra ekonomie a managementu, 2002. [online]. Dostupné z WWW: http://lukas.faltynek.com/lf_other_files/Diplomka/Psychologicke%20aspekty%20komunikace%20na%20internetu.pdf. [cit. 2010-07-24].

3. BLOG JAKO FENOMÉN

Nejprve bych ráda nastínila celkový pohled na fenomén blogů. Blog je specifická forma elektronické komunikace. Je součástí širě pojímané komunikace zprostředkované počítačem (CMC, Computer-mediated communication⁷). Ta je sama o sobě v posledních letech velmi rozšířená. Ve světě elektronické komunikace se po rozmachu e-mailu a internetových fór (tzv. chatů) objevil fenomén blogů a také internetových sociálních sítí (k celosvětově nejznámějším patří Face-book), které svým charakterem s blogy do jisté míry souvisejí. Jak blogy, tak profily vytvářené uživateli na sociálních sítích způsobují určitou ztrátu soukromí. Uživatelé zveřejňují své názory, postřehy nebo i pouhé momentální rozpoložení (např. ve formě tzv. statusu), vkládají na internet svoje fotografie apod.

Blog dnes chápeme nejčastěji jako „internetový deníček“. Pokud ovšem vezmeme v potaz i období před tím, než se objevil samotný název weblog, můžeme se setkat s předchůdci blogů, za něž jsou považovány např. webové stránky obsahující odkazy na jiné webové stránky. Tyto stránky umožňovaly jisté utřídění obsahu internetu v době, kdy neexistovaly internetové vyhledavače⁸. „Slovo weblog poprvé použil v prosinci 1997 John Barger při popisu své webové stránky RobotWisdom.com. Termín vznikl spojením slov *web* a *log*. Jeho pojetí se však od současného vnímání weblogů dosti lišilo, což dokládá i jeho vlastní definice: »Pravý weblog je záznam všech adres, které si chcete uložit nebo sdílet.«⁹ (Zvýraznila DK, uvozovky citátu, který vkládá do své práce Koláčková, jsem pro odlišení změnila z českých na obrácené francouzské.)

Ve smyslu „webový deník, zápisník vystavený na internetu“, charakterizuje blog v úvodu své bakalářské práce věnované právě blogům M. Žížala¹⁰ (Žížala používá termínu

⁷ Viz http://en.wikipedia.org/wiki/Computer-mediated_communication.

⁸ KOLÁČKOVÁ, Dana. *Weblog jako elektronický informační zdroj*. Brno: Masarykova univerzita, Filozofická fakulta, Ústav české literatury a knihovnictví, Kabinet knihovnictví, 2009, s. 21. [on-line]. Dostupné z WWW: <http://is.muni.cz/th/135399/ff_m/text_diplomove_prace.pdf>. [cit. 2010-07-24].

⁹ KOLÁČKOVÁ, Dana: *Weblog jako elektronický informační zdroj*. 2009, op. cit., s. 17. [cit. 2010-07-24]. Odkaz na zdroj citátu definice weblogu uváděného Koláčkovou: Barger, J. *Top 10 Tips for New Bloggers From Original Blogger Jorn Barger* [on-line]. 15.12.2007 [cit. 2009-04-25]. Dostupné z WWW: <http://www.wired.com/culture/lifestyle/news/2007/12/blog_advice>.

„A true weblog is a log of all the URLs you want to save or share.“

¹⁰ ŽÍŽALA, Martin. Weblog jako novodobý elektronický informační zdroj. *Ikaros* [on-line]. 2007, roč. 11, č. 3 [cit. 2009-05-04]. Dostupné z WWW: <<http://www.ikaros.cz/node/3979>>.

weblog, označení „blog“ vzniklo jeho zkrácením). Někteří ho tak snad vskutku pojmají (např. již zmíněná práce J. Šindeláře nese název *Blog* s podtitulem *Vytváříme a vedeme internetový deník*, ačkoliv sám autor ve své práci uvádí rozličné funkce, pro které lze blog využít), ale postupem času nabyl blog velmi různých podob: „Doba, kdy weblogy byly automaticky ztožňovány s deníčky teenagerů, je pryč. Tento formát nabízí nepřehrné množství způsobů využití a blogovací software se tudíž používá k nejrůznějším účelům. Může dokonce sloužit jako profesionální nástroj pro správu informací, například pro sdílení znalostí ve firmách a pracovních týmech. Weblogy publikují nejen mladí teenageři, ale i veřejně známé osoby, vědci, politici, novináři nebo celebrity. Vzniká také čím dál více blogů s komerčním zaměřením.“¹¹

Je obtížné dobrat se jednotné definice termínu blog, resp. weblog. V literatuře lze nalézt odlišné definice akcentující různé charakteristiky blogů, např. sdílení obsahu, prostor pro vyjádření, podoba neformálního on-line časopisu, sdílení odkazů aj. Jednotlivé blogy pak navzájem jistě spojuje také fakt, že využívají právě blogu jako specifického formátu internetového obsahu. Dnešní rozrůzněnost a rozšířenost blogů dále znesnadňuje možnost nalezení definice. V následující kapitole vymezíme jednotlivé typy weblogů a dále se budeme konkrétním typům věnovat samostatně.

Na tomto místě bych ještě ráda upozornila na specifickou problematiku autorství v blogosféře. Na některých blozích je obtížné až nemožné spolehlivě určit identitu autora. Někteří blogeři si pomocí blogu vytváří jakési elektronické alterego, skutečný autor zůstává skrytý pod přezdívkou – nickem, a pokud o sobě uvede nějaké údaje, nelze určit jejich validitu.

Na opačném pólu stojí autoři, kteří svěřují internetové síti i údaje velmi osobního charakteru. A samozřejmě existuje velké množství těch, kteří publikují pod svým skutečným jménem nebo i pod přezdívkou, avšak nezatajují ani skutečné jméno. Specifické jsou z tohoto hlediska blogy známých osobností, např. politiků, spisovatelů apod.

Některé servery vyžadují, aby blogeři, kteří na nich provozují svůj blog, vystupovali pod svým vlastním jménem a popř. také, aby na blogu zveřejňovali svou současnou reálnou fotografii. Vlastní jméno nebo jméno instituce, kterou blogger zastupuje vyžaduje např. server Hospodářských novin *iHned.cz*, vlastní jméno např. *BigBlogger.cz* provozovaný na serveru Lidových novin *Lidovky.cz*, vlastní jméno a fotografii např. server Mladé Fronty Dnes *iD-*

---

¹¹ KOLÁČKOVÁ, Dana: *Weblog jako elektronický informační zdroj*. 2009, op. cit., s. 9. [cit. 2010-07-24].

nes.cz a sever časopisu Týden *Tyden.cz*. Pouze ve zvláštních a odůvodněných případech může redakce udělit konkrétnímu blogerovi výjimku.

S tématem autorství souvisí také aspekt právní a etický. Ten však není předmětem této práce. Dodejme pouze, že na jednotlivých serverech existují určitá pravidla chování nebo podmínky užívání¹². Jde spíše o doporučení, avšak za jejich časté a hrubé porušování může provozovatel serveru vyvodit pro provinilce jisté důsledky, např. může zablokovat jeho blog. Také autoři jednotlivých blogů si mohou určit svá pravidla, např. pravidla pro diskusi pod článkem. V případě potřeby mají blogeři možnost smazat nevhodné příspěvky, případně autorovi takových příspěvků zcela znemožnit vstup do diskuse. To však platí jen pro blogy provozované na serverech blogovacích systémů (viz kapitolu 4.1.), ostatní blogeři se s tímto problémem musí obrátit na administrátora serveru. Obecně se pravidla chování v prostoru webové interakce označují jako *netiketa* (ze slov *net* – síť, v tomto významu internetová síť a *etiquette*)¹³.

Popularita blogů neušla zájmu klasických tištěných médií. Ta dnes jednak běžně publikují i své on-line verze a na svých serverech umožňují svým čtenářům po registraci vést svůj blog, jednak uveřejňují některé články z blogů i ve svých tištěných verzích (např. týdeník *Respekt*¹⁴).

---

¹² Např. podmínky použití služeb *Bloguje.cz* na stránce <http://www.bloguje.cz/guide1.php> nebo *Blog.cz* na stránce <http://blog.cz/podminky>.

¹³ E. Jandová ve své práci dokonce zmiňuje kromě termínu *netiketa* také termín *chatiketa* – pravidla chování na chatu. Viz JANDOVÁ, E. *Konverzace na WWW chatu*. Ostrava: Ostravská univerzita v Ostravě, Filozofická fakulta, 2006, s. 14.

¹⁴ Zdroj: ZBIEJCZUK, Adam. „Každý bloguje o tom, že bloguje.“ In: *A2*, roč. 3 (2007), č. 24, s. 19. [on-line]. Dostupné z WWW: <<http://www.advojka.cz/archiv/2007/24/kazdy-bloguje-o-tom-ze-bloguje>>. [cit. 2010-07-16].

4. CHARAKTERISTIKA JEDNOTLIVÝCH TYPŮ BLOGŮ A JEJICH JAZYKOVÉ STRÁNKY

4.1. Pracovní rozdělení blogů

Jak už jsem zmínila, blogy se během své existence značně rozrůznily, a proto se nezdá účelné pokoušet se o jazykové charakteristiky blogu obecně. Vhodnější se jeví roztřídění blogů na určité typy.

Jednotná klasifikace weblogů neexistuje, nicméně lze nalézt několik dílčích klasifikací. Např. D. Koláčková uvádí ve své diplomové práci osm různých způsobů klasifikace blogů¹⁵. Některé klasifikace se do jisté míry překrývají. Počet vyčleněných typů je různý, od tří po neurčitý počet např. při členění podle témat.

Nejpočetnější skupinou jsou tzv. osobní blogy, které figurují téměř ve všech klasifikacích. Ve svém pracovním roztřídění blogů jsem tuto skupinu nevyužila, jelikož jazyková stránka jednotlivých osobních blogů je velmi rozdílná.

Některé typy blogů, které uvádí Koláčková, nejsou na českém internetu příliš rozšířené, popř. se v materiále, který jsem analyzovala, vůbec nevyskytovaly. Je to dáno tím, že Koláčková vychází zejm. z mezinárodní literatury a z blogů z celého světa.

V této práci se zaměřuji na prostor českého internetu. Jako hlavní kritérium dělení jsem použila jazykovou stránku blogů. Tímto způsobem jsem získala dvě výrazné skupiny: „blogisky“ bývají jazykově velmi nekonvenční, naproti tomu „seriózní“ blogy, jsou po jazykové stránce střídmejší, byť ne zcela uniformní. Druhá skupina blogů je širší a vágněji vymezená, poněvadž blogy, které jsem do ní zařadila, nejsou tak výrazně jazykově vyhraněné, jako „blogisky“. V rámci této skupiny existují soudržnější podskupiny, které se od zbylých blogů této skupiny odlišují jistými společnými znaky. Proto v rámci té části mé práce, která se týká „seriózních“ blogů, pojednám zvlášť i o výrazných rysech těchto podskupin. Jde např. o mikroblogy, firemní blogy nebo blogy známých osobností.

Okrajově jsem objevila i blogy, které nelze přiřadit ke skupinám, které jsem si vymezila, ačkoliv jsem toto vymezení pojala velmi široce. Jedná se o blogy, jejichž pisatel se nevyznačuje jazykovou nápaditostí, obsahově nejsou tyto blogy příliš bohaté, většina materiálu je převzatá – jde o texty, které kolují internetem dlouhou dobu a jednou za čas se vynoří větší-

¹⁵ KOLÁČKOVÁ, Dana: *Weblog jako elektronický informační zdroj*. 2009, op. cit.

nou právě na nějakém blogu. Prakticky u nich nelze určit původní zdroj či autora nebo jde v podstatě o „lidovou tvořivost“. Jsou to často různé zajímavosti a vtipy.

Vlastní autorské články na těchto blozích jsou velmi krátké. Blog často po krátké době zaniká, autor ho přestává aktualizovat (přesto může takový blog poměrně dlouho pouze nečinně „viset“ v internetové síti). Jako příklad uvádím ukázkou z blogu <http://fajfka.bloguje.cz/>. Článek má nadpis „Bolí mě za krkem“ a je jediným článkem zařazeným v rubrice „Bolest“. Text jsem nijak neupravovala: *Tak je to super,dneska se mě zablokovala krční páteř.Je to hodně nepříjemný,a šílený.Ale nemám čas si zajít dát ostřík...Na to že se dost velký čas potuluji po venku kde fouká bude zítřek bolestivý a nepříjemný.*

Neanalyzovala jsem ani blogy, které byly skutečně pouze založeny a dále neupravovány a pokud obsahují nějaký příspěvek, bývá to text typu *tak jsem si založil blog*, a to přesto, že těchto blogů je na internetu značné množství. Je logické, že na těchto blozích v podstatě není co analyzovat.

Dále je nutné poznamenat, že existují i blogy zaměřené primárně na jiný než textový obsah. Jedná se zejm. o tzv. audioblogy, zveřejňující především zvukový obsah, a o tzv. vlogy (ze slov „video“ a „blogy“), které se soustředí na video. Takové blogy, pokud jsem se s nimi při práci setkala, jsem ze svého materiálu vyřadila.

Jako další možnost se nabízí také rozřídění blogů podle platformy, na jejímž základě jsou blogy provozovány. Obecně existují čtyři prostředky pro tvorbu a správu blogů (viz citovanou práci Koláčkové). Nejpoužívanější jsou dnes veřejné blogovací systémy/servery. K neznámějším českým serverům zaměřeným na blogy patří např. *Blog.cz*, *Bloguje.cz*, *Brouzdej.cz* aj., rozšířené jsou také blogy na serverech, v jejichž nabídce tvoří možnost psát blog jen jednu z poskytovaných služeb (např. server *Lide.cz*, blogy zpravodajských portálů jako *iDnes.cz*, *Lidovky.cz* aj.)¹⁶. K blogům spadajícím pod jeden společný server se lze dostat mj. prostřednictvím hlavních stránek těchto serverů, kde je uveden odkaz. Blogovací servery i ostatní servery umožňující tvorbu blogů obvykle nabízí tematické rozřídění blogů (pokud autoři svůj blog k nějakému tématu přiřadí), zobrazují nejnovější příspěvky z blogů na celém serveru, uveřejňují žebříčky návštěvnosti jednotlivých blogů, žebříčky popularity autorů – blogerů i konkrétních článků, články s nejrozvinutější diskusí či možnost náhodného výběru libovolného blogu kliknutím na příslušný odkaz.

¹⁶ Přehled českých i zahraničních blogovacích systémů je k dispozici např. na stránkách <http://www.stranky-zdarma.cz/online-cms-systemy/blog/>.

Další možností pro provozování blogu je instalace blogovacího systému na vlastní server. Tento způsob je technicky poněkud náročnější než předchozí. Ještě náročnější jsou individualizované systémy na zakázku. Ty využívají především velké firmy.

Každý blog má svůj název, někdy i podtitul nebo motto a obsahuje menu se seznamem rubrik (na většině serverů jsou po zaregistrování k dispozici rubrika Archiv, popř. Nezařazené). Další pravidelnou položkou bývá seznam odkazů a jednoduché počítadlo návštěv. Na některých serverech je součástí každého blogu portrétní fotografie autora a autorův stručný text o sobě a o svém blogu.

4.2. Názvy blogů

Jistou jazykovou specifičnost vykazují blogy už ve svém názvu a jak uvidíme, autoři blogů zde prokazují značnou dávku kreativity. Ne všechny servery, na nichž lze provozovat blog, nabízí možnost dát svému blogu vlastní název. Tato možnost je nejčastěji k dispozici v blogovacích systémech, které se specializují právě na provoz blogů. Blogy na serverech nabízejících více služeb (viz výše) nahrazují název blogu většinou jménem autora blogu. Autoři na těchto serverech v naprosté většině případů píšou pod svým skutečným jménem.

V názvech blogů lze vydělit několik skupin sestávajících z typově podobných názvů. Následující odstavce představí nejvýraznější a nejčastěji se opakující typy názvů. Velmi běžné názvy jsou celkem logicky názvy, jež obsahují slova jako *blog* (popř. jiné formy: *weblog*, *blogisek*), *deník*, *zápisník*, *zápisky*. Některé názvy tohoto typu čerpají z úspěšného modelu deníku smolaře (častěji smolařky), který více či méně vtipně popisuje své příhody a nesnáze. Tento model se uplatnil v literární produkci v podobě populárních románů psaných ve formě deníku. Názvy těchto románů¹⁷ jistě inspirovaly mnohé autory blogů: „Helenušákův plivníček. Deník (tak trochu) neurotické matky“, „Deník blondýny. Intimní zápisky jediné pravé a nefalšované blondýny na netu“, „Deník manžela šilené manželky“, „Z deníku jedné praštěné holky“, „Deník jedné fádni brunety!!!“, „Deník usouzené pubertáčky“ nebo např. známý „Deník Ostravaka“. V názvech blogů se objevuje i anglické diary: „Petulka’s diary“ (tento blog je zajímavý tím, že názvy většiny rubrik nejsou ani česky ani anglicky, případně psané anglicky

¹⁷ Namátkou několik příkladů: FIELDINGOVÁ, Helen: *Deník Bridget Jonesové*, HAWLEYOVÁ, Suzanne: *Deník jedné mrchy*, CALMANOVÁ, Stephanie: *Deník nemožné matky*, WOLFOVÁ, Laura: *Deník šilené nevěsty*, HOLDEN, Sam: *Deník zoufalého otce*, GREENOVÁ, Niamh: *Deník matky na pokraji šílenství*, TOWSENDOVÁ, Sue: *Tajný deník Adriana Molea*, KINNEY, Jeff: *Deník malého poseroutky*. HOWARD, Martin: *Deník zlého psa*, SVÁROVSKÁ, Božena: *Deník odbarvené blondýny I, II, III, IV* a mnoho dalších.

i česky (*číst vše/read all*) nebo takřečenou „chzenglish“ – kombinací češtiny a angličtiny, což je také poměrně obvyklé řešení, nýbrž francouzky), „spoon ... my london diary ...“, „luxuska's diary“, „Aminika's diary“, „Danko's somediary“.

Do této skupiny patří i názvy jako „Právníkovo“¹⁸ deníček“, „Danielčin deníček“, „Blocék“, „Zápisky Aldamana“, „Liin zápisník“, „Bunkrologický zápisník“, „Gurzigostův weblog“, „Občasník jednoho blížence z CSN“, „Markovo kulturní občasník“, „Ze života zmatečné slečny“, „Dobřman a trpasličí pinč bloguje“, „Ušákovy paměti“ aj.

Jiná skupina názvů vychází z různých substandardních výrazů s významem „mluvit“, většinou s příznakem „mluvit jen tak“, „tlachat“, „drbat“ apod., nebo také „přemýšlet“, „mít nápady“: „Ifčín hlodník“, „Ftipník“, „Kozlův frkovník“, „Ondřej Dufek: nápadník“ (míněn je význam odvozený od slova „nápady“), „Myšlenkovník“, „Helenušákův plivníček“, „Názorníček“, „Každodenníček“, „Offsite „Testováček““, „Šumařův sumár“, „Tanzinčin bonzáček“, „Mikovy blafy“, „Oldsoftovy bláboly“, „Mudrcovy bláboly“, „Cidovy slinty“, „Leniny žblebty“, „Žvásty nenormální holky“, „Nečtiny odevšad“, „Klíštěcí žbleptárna“, „blekota“, „drbarna“, „Povídárna“, „Nesmyslon“, „Kecy, prdy, beďary“, „Somrákovy luxusní srandičky“, „Pegasův myšlenkosled“, „Petrovy nesmyslpisy“, „Elauščiny nesmysly“, „Yohji plácá“, „Sofa plácá“.

Oblíbené jsou názvy ironické: „Odjištěná bojová hlavice“, „Chrti v nouzi“, „velmi-krehkybramborovykolac“, „Čekání na mandarinku“, „voko zaplácnutý mejdlem“, „Naštvaný Černobyl“ aj., a zejm. sebeironické: „Blog líného parchanta“, „Voyeur na volné noze“, „Každej debil dneska bloguje... tak proč ne i já“, „Kyselej ksicht“, „Tragéd smaží palačinky“, „carlosův neslavný blog“, „...blog jedné lamy...“, „Idioti noční“, „Kůželiná“, „Nesnesitelná Kráva“, „Bezmozek na cestách“, „Vizážista, amatersky designér, samozvaný estét a kafr“.

Další skupina názvů vyjadřuje, že autor má na internetu svůj vlastní *koutek*, *domeček*, *svět*, *skladiště* aj.: „Paželví svět“, „Pomerančovníkův svět“, „Jarmilův svět“, „KlÁRUMky rumovej svět.“, „Juisee's world“, „Dhampire's world“, „Batoleho dvoreček“, „Petrův minivesmír“, „Skladiště přebytečných věcí, myšlenek a jiných vnitřností“, „Skladiště snů“, „Medvídkovo doupě“, „Domeček ze dřeva“, „Domeček z kůry :-“), „Radčice-domeček“, „Matesova budka“, „Análčino smetiště“, „Kobylčino smetiště“, „Bětčín popelník“, „Bernský salašník“, „Musinčin pelíšek“, „Buruščin koutek“, „sběrník“.

¹⁸ Tento název poukazuje na uplatnění nářečních prvků v názvech blogů. V samotných textech blogů jsem však neobjevila téměř žádné nářeční prvky, a to ani na blížích, které měly takový prvek v názvu.

Některé názvy staví na své grafické formě. Existuje např. několik blogů, které se jmenují „“, „...“, „*“, „-“, „“ apod.

Podle modelu „jméno/přezdívka bloguje“ vznikají názvy, v nichž autor např. *blázní, cenzuruje, blbne, glosuje, informuje, píše, říká, publikuje, reaguje, žongluje, už taky bloguje, snaží se blogovat* (resp. *se snaží blogovat*, např. „B se snaží blogovat“), *plácá, plká, vykecává se, mává, vymejší, kráčí světem, vládne, nudí se* (resp. *se nudí*, např. „Rasťa se nudí...“), *bojuje se svým tvrdohlavým já* apod. Jak je patrné z již uvedených názvů, kromě blogů a deníků se objevují také *občasníky* nebo *výkřiky (do tmy, do neznáma...)*.

Některé názvy blogů ve snaze přilákat čtenáře odkazují na slavnější blogy, např. „Ostravaček bloguje“ odkazuje na „Ostravak bloguje“ (více o tomto blogu v kapitole 4.5), „Neviditelný čert“ odkazuje na blog „Neviditelný pes“ (více o tomto blogu v kapitole 4.5).

Z uvedeného materiálu je zřejmé, že v názvech blogů se často uplatňují některé produktivní slovtvorné modely: pravděpodobně na základě slov *deník, deníček* se často objevují sufify -ík a -iček (*frkovník, myšlenkovník, názorníček, pivníček*). Dále se uplatňují sufify -áček (*bonzáček, testováček*), -árna (*drbárna, žbleptárna*); na základě slov typu *volovina, kraviny*: -iny (*helehejkoviny, kýbloviny, zebroviny, mrožoviny*).

Je zřejmé, že takovéto názvy dávají svým blogům autoři méně formálních osobních blogů.

4.3. Blogy a psanost vs. mluvenost

V případě blogů jde o projev stojící na hranici stylu soukromého a veřejného. Jak si později ukážeme, stojí tento typ projevu také na hranici mezi psaností a mluveností a s tím související připraveností/nepřipraveností. Blogy mají být v podstatě soukromé zápisky veřejně vystavené na internetové síti.

V popisu jazyka blogů se jeví jako vhodné rozlišovat mezi psaností a mluveností mediální a koncepční. V prvním případě je rozlišovacím kritériem technický aspekt (mediem je psaný text nebo mluvená řeč), v druhém případě jde o stupeň připravenosti/spontánnosti projevu. Blogy by pak patřily ke komunikátům mediálně psaným, avšak koncepčně (spíše) mluveným.

Mj. i na materiálu této práce je patrné, že jednotlivé komunikáty nejsou pouze psané nebo pouze mluvené, ale pohybují se mezi pólem mluvenosti a pólem psanosti. Považují proto za vhodnější pojímat psanost a mluvenost jako škálu, než jako binární opozici.¹⁹

Současná stylistika krátce zmiňuje blogy v kapitole o prostředřelovacím funkčním stylu: „Další možnosti vstupu spontánnosti do psaného projevu dává dnes oblíbené blogování – texty v podstatě intimní povahy, např. komentování denních událostí, které je dik zveřejnění prostřednictvím internetu dostupné jakémukoli zájemci.“²⁰

Zajímavým jevem z oblasti mluvenosti je celkem produktivní tvoření sloves druhé třídy (často jako forma adaptace slov původem z angličtiny, ale tvoří se tak i slovesa česká) zřejmě za účelem zkrácení délky slova (často při tom dochází ke změně vidu): *hlásnout* „hlasovat“, *písnout* „napsat“ (většinou ve formě *písní mi* = napiš mi), *smáznout* „smazat“, *loadnout se/loudnout se* „přihlásit se“ (např. na nějaký server), *savenout/sejvnout* „uložit“, *callnout/kólnout někomu* „zavolat“, *deletnout/dílínout* smazat, *invitnout/invajtnout* „pozvat někoho na on-line hru“, *killnout/kilnout* „zabit postavu ve hře“; méně četné jsou nedokonavé podoby jako *loadovat/louřovat* „přihlašovat se“, *savevovat/sejvovat* „ukládat“, *cheatovat/čitovat* „zjednodušovat si hru, v podstatě podvádět ve hře“ (poněvadř neexistuje pravopisná kodifikace těchto výrazů a jejich tvary používané na blozích jsou různé a neustálené, píší je před lomítkem původním anglickým pravopisem a za lomítkem v podobě zhruba odpovídající výslovnosti).

4.4. „Blogísky“

Blogy, které jsem označila jako „blogísky“, spravují obyčejně „náctileté“ dívky a dělí se zde s jinými děvčaty o své každodenní starosti, oblíbené a neoblíbené herce, zpěváky apod., neřídka píší povídky nebo básně, uveřejňují fotografie sebe i svých idolů nebo zkrátka takové fotografie, které se jim líbí. Původně jsem používala pracovní označení „dívčí blogy“, nicméně při sběru materiálu jsem zjistila, že nemálo takových „blogísků“ píšou také chlápci, i když nadpoloviční většina „blogísků“ je dívčí záležitost.

Název „blogísky“ jsem převzala od samotných autorek (popř. autorů) těchto stránek, které často své internetové deníčky takto titulují. Objevila jsem také mnohem méně rozřřířené

¹⁹ K této problematice viz např.: TANNEN, Deborah (ed.) *Spoken and Written Language. Exploring orality and literacy*. Norwood, N. J.: Alex Publishing Co., 1982.

²⁰ ČECHOVÁ, M. – KRČMOVÁ, M. – MINÁŘOVÁ, E. *Současná stylistika*. 2008. Op. cit., s. 203.

deminutivní formy slova blog: *blogík* a *bložík*. Otázka je, zda by zejm. druhá forma byla bez kontextu jasně naznačujícího, že jde o blog, vůbec identifikovatelná.

V rámci „blogísků“ lze vydělit jisté podkategorie. Svůj vlastní název mají tzv. „anablogy“, popř. „pro-anablogy“. Jedná se o blogy, jejichž prostřednictvím si mladé blogerky – anorektičky (případně bulimičky, často trpí dívky střídavě příznaky obou těchto duševních poruch) vyměňují různé rady, návody, doporučení a zkušenosti, leč v tomto případě jde bohužel o „rady“ pochybného charakteru, např. jak potlačit pocity hladu, jak zamaskovat svou nemoc před okolím, jak jíst co nejméně: pravidelnou rubrikou těchto blogů jsou „jídelníčky“ autorek (otázkou je, zda je na místě použít slovo jídelníček např. pro jablko a kousek okurky na den).

Po stránce jazykové se tyto blogy neliší od ostatních „blogísků“. Komponent „ana“ je slangovým označením anorexie, které se používá v této komunitě. V názvu subtypu anablogů hraje komponent „ana“ roli prefixoidu/radixoidu, je tedy útvarom na pomezí předpony a kořene, srovnatelným s typy jako „mega“, „maxi“ nebo např. „emo“ v názvu dalšího typu blogů – tzv. „emoblogů“. Objevuje se také komponent „mia“, který představuje slangové označení bulimie, analogické k „ana“ pro anorexii. Pomocí tohoto komponentu je vytvořen název „miablogy“, resp. „pro-miablogy“.

Dalším specifickým typem jsou „emo“ blogy (emo-blogy, či emoblogy, pravopisný úzus zde prakticky neexistuje). Jedná se o blogy vyznavaček a neméně početných vyznavačů stylu emo. Název stylu je odvozen od slova „emocionální“. Původně šlo o hudební styl, dnes je to spíše životní styl, jehož příznivci se vyznačují specifickým a snadno rozpoznatelným odíváním, účesem atd. Typická je určitá morbidita kombinovaná s „roztomilostí“ (např. stylizovaný obrázek lebky s růžovou stuhou, krvaví plyšoví medvídci apod.) a také jistá infantilnost.

Obecně patří „blogísky“ vesměs do jedné podkategorie blogů: blogy osobní. Ty mají asi nejbližší konceptu blogu jako elektronického deníčku. Jejich autoři zde často popisují svůj všední osobní život (v případě „blogísků“ např. krátké články typu „Dneska nám odpadla matika“, „Jdu na pizzu“) a své zájmy (podle nich se popř. vyhraňuje charakter celého blogu).

Na „blogísky“ je možné aplikovat také další typy klasifikace blogů. Např. tematické členění (blogy o celebritách, blogy o módě...) nebo rozdělení podle žánrů (např. literární blogy, na nichž autor/ka uveřejňuje svou tvorbu).

Výtvarná stránka těchto blogů je velmi stylizovaná, charakteristické jsou syté a výrazné barvy, různé abstraktní vzory, kýčovitá výzdoba stránek. Velmi populární jsou tzv. glittery – obrázky, doplněné efektem animovaného třpytu. Často používaným pozadím „blo-

gísků“ jsou fotografie oblíbených osobností – zpěváků/zpěvaček, herců/hereček. Velmi oblíbené jsou různě stylizované a často barevně upravované melancholicky laděné fotografie (plačící dívka, anděl se zlomenými křídly, orosené růže).

Je třeba ještě poznamenat, že část (někdy i většinovou) obsahu těchto blogů tvoří převzaté články (o módě, kosmetice, životním stylu, dietách, magii, zpěvácích/zpěvačkách/kapelech, různých zajímavostech). Předmětem mé jazykové analýzy je pouze „autorská“ část těchto blogů, která je snadno odlišitelná od převzatých článků právě podle jazyka (články jsou většinou převzaty celé, málokdy z nich blogger – tvůrce blogu – pouze načerpá informace, které pak uvede na svém blogu vlastními slovy).

4.4.1. Jazyk „blogísků“

Jazyková stránka „blogísků“ má své výrazné charakteristické rysy. Důležitým faktorem je vysoká míra neformálnosti. Typické je např. používání deminutiv (často používané označení samotného blogu jako *blogísek*, najdeme však také označení *bloček*, vzácně i *blogik*, *bložík*, názvy rubrik jako *Hudbička*, *Počteníčko*, *Soutěžky*), a to i takových deminutiv, která jsou v běžném úzu poněkud neobvyklá (*koncík* „koncert“, *komentiky* „komentáře“, *cvikátko* „cvičení“, *mocinky* „moc“, *pozadíčka* – „obrázky, které lze použít jako pozadí na monitoru počítače“), dále tendence k expresivitě a intenzifikaci slovní i grafické: *musím STRAŠNĚ poděkovat Mekenzie; jsou vážně moc loztomilý xD, mocíik děkuju*.

Na druhé straně se i na ryze dívčích stránkách vyzdobených růžovými srdíčky objevuje překvapivě velké množství vulgarismů, a to i velmi hrubých. Na samostatnou kapitolu by v této oblasti vydaly komentáře pod jednotlivými články. Zde se nejčastěji objevují dva protichůdné typy komentářů. Jednak jde o komentáře pochvalné, překypující superlativy a roztomilostí a často obsahující prosbu o přátelství („nechceš se přátelit?“ v tomto kontextu nejčastěji znamená navštív můj blog, já budu navštěvovat ten tvůj). Na opačném pólu stojí zbytečně nenávislné a útočné komentáře přispěvatelů, kteří nesouhlasí často nejen s konkrétním článkem, ale s celým obsahem blogu, potažmo s životním postojem autorky nebo autora blogu.

Dalším frekventovaným jevem je výskyt anglicismů, velmi často v pozměněných, počestěných či jinak upravených podobách (*appličko* „jablíčko“, *supa* „super“, *spešl* „special“, „speciální“). Často se angličtina volně kombinuje s češtinou (*Článek about me by Klárka* „Článek o mě od Klárky“, *New rubrika* „Nová rubrika“, *For koně* „Pro koně“, *Koňský records* „Koňské rekrody“). Kromě toho je velmi populární umístit na svůj blog, např. v záhlaví, něja-

ký citát přímo v angličtině („I love walking through the rain because no one knows i'm crying“ „Ráda se procházím v dešti, protože nikdo neví, že pláču“).

Podobně jako v jiných typech elektronické komunikace, i na „blogiscích“ se používají zkratky a tzv. smajlíci. Vyskytnou se i zkratky obecné, jako *atd.*, *např.*, velmi časté jsou anglické zkratky jako *pls* od *please* „prosím“, *sry* od *sorry* „promiň“ nebo podobným způsobem vytvořené české zkratky (*dcl* „docela“, *upa/upe* „úplně“, *jj* „jojo“).

Smajlíci (popř. smajlíky, ale častější je životný tvar, také emotikony: ze slov „emoce“ a „ikony“) jsou jednoduché stylizované „obličejíky“ vyjadřující základní emoce. Objevují se jednak ve formě interpunkčních znamének, která představují obličej otočený o 90°, jednak ve formě hotových malých obrázků, které se vkládají do textu. Na „blogiscích“ najdemem oba tyto typy (první typ byl zřejmě nejrozšířenější v sms zprávách před tím, než se s technologickým rozvojem mobilních telefonů i zde objevily emotikony druhého typu). Nejnověji se rozšířil ještě třetí typ smajlíků: animovaní smajlíci. Často vychází z již používaných statických smajlíků, které jsou doplněny prvkem animace. Používání smajlíků na „blogiscích“ je obdobné jako jejich užití kdekoli jinde, znázorňují tedy emoce pisatele. Někdy se však jejich užití jeví jako nadbytečné, stojí v textu „pro sebe samé“ (např. proto, že jejich časté používání je součástí stylu autora projevu). Na některých blozích se smajlíci jako :o), :) aj. vyskytují prakticky v názvu každé druhé rubriky (např. *Texty písniček* :)), *Milácci* :o), *Čtenářský deník* :))) atd.) V tomto případě můžeme zřejmě uvažovat o konkurenci jazykových a ideografických znaků, jak o ní píše M. Jelínek.²¹

4.4.2. „Blogisky“ a jazyková správnost

„Blogisky“ jednoznačně tendují k substandardnímu vyjadřování. Základní varietou bývá obecná čeština, ovšem obohacená rysy typickými právě pro prostředí těchto blogů, případně obecně pro „instantní“ typ internetové komunikace (chaty, diskuse, fóra).

Objevují se různé deformace v grafice, např. *huráááá*, *čaa*, časté je zkracování vokálů *řikala*, *neni*, *vim*. Mnoho tvarů je úmyslně chybných, jazyk „blogisků“ je přizpůsoben životnímu stylu jejich autorů, vyjadřuje osobitost, ozvláštňení, vlastní styl: *tet* „ted“, *nák* „nějak“, *kdyštak*, *fipky*, šišláni: např. *kláásně* „krásně“, psaní „w“ namísto „v“ (*powim*, *právě*),

²¹ I pro texty blogů jistě platí Jelínkovo tvrzení „Ideografická složka komunikátů umožňuje omezovat složku jazykovou [...]. Často však mezi nimi dochází k informačním přesahům.“, ačkoliv Jelínek konkrétně tento výrok vztahuje k odborným a publicistickým textům. Zdroj: *Příruční mluvnice češtiny*. Kolektiv autorů. Praha: NLN, 2003.

často však nedůsledné i v rámci jednoho článku, podoby jako *napísat, to skuz taky*. Tento svého druhu jazykový exhibicionismus vysvětluje ve své studii J. Hoffmannová: „Jde totiž o vyjadřování generace, která už zcela přirozeně vstoupila do uniformě ztechnologizovaného světa, zapojila se do komputerované komunikace a radostně si osvojila její kosmopolitní, nadnárodně unifikovaný styl.“²²

Poměrně častým jevem je použití genitivu místo posesivního adjektiva, a to zejm. v názvech blogů a v odkazech na tzv. spřátelené blogy: *Benešky blog, Adissky blog, Fessynky blog, Pájinky bloček*.

V mnoha případech jazykově zvláštních slov jde jistě o obyčejné pravopisné chyby (např. *pochibuju*), nikoliv o záměrné jazykové ozvláštňení. Vyskytuje se však také velké množství chyb, které jsou zjevně pouhými neopravenými překlepy (*taskový* „takový“, *nemocých* „nemocných“). Takové chyby vypovídají o spontánnosti a nepřipravenosti jazykových projevů. Zdá se, že mnohé články na těchto blozích jsou svými autory pojímány jako příspěvky do elektronické diskuse nebo chatu: na diskusních fórech a v poslední době především ve stále rozšířenější službě „instant messaging“, o které jsem se již zmínila v obecné kapitole o internetové komunikaci. Jde o internetovou aplikaci umožňující živou komunikaci, okamžitě, a tedy bezprostřední a spontánní reakce komunikujících: v psané formě tak existují texty, které svým stylem odpovídají formě mluvené. Této situaci odpovídá i jazyk. Chyby v pravopise ani překlepy nejsou považovány za závažné nedostatky. Následující citát, popisující situaci na chatu, platí i pro mnohé „blogísky“: „Protože jsou všichni ve stejné časové tísní, jsou časté překlepy a chyby tolerovány a komentáře a následné opravy jsou spíše výjimkou.“²³ (Zmíněná časová tíseň vzniká při komunikaci na chatu proto, že nové repliky jednotlivých mluvčích „vytlačují z obrazovky“ starší repliky – ty jsou tak posouvány podle nastavení k dolnímu nebo hornímu okraji monitoru a nakonec z monitoru zmizí. V případě blogů nejde o skutečnou časovou tíseň, ale spíše o potřebu vyjádřit se rychle, jednoduše a spontánně.)

4.4.3. „Blogísky“ a dichotomie psanost vs. mluvenost

Zde se dostávám k výše zmíněným stylovým činitelům ovlivňujícím podobu „blogísků“. Nacházíme v nich mnoho rysů mluvenosti: texty vykazují znaky spontánnosti a nepřipravenosti, objevují se neopravené překlepy, které můžeme pojímat jako písemný ekvivalent

²² HOFFMANNOVÁ, Jana. „Vyjadřování současných mladých lidí: autenticita a literární stylizace“. In: *Český jazyk a literatura na sklonku XX. Století*. Wałbrzych – Ostrava: Ostravská univerzita, 2001, s. 93–102.

²³ JANDOVIČ, E. *Konverzace na WWW chatu*. 2006. Op. cit. s. 30.

k přeřknutí v mluveném projevu, množství tzv. vycpávkových slov, ukazovací zájmena, uvolněná větná stavba²⁴ (...*jako fakt mě třeba dostal blog...*; ... *jako vim že to není není zrovna k smíchu, no prostě dost divný...*; ...*Hele, nestrpněj laskavě mojí kámošku* atd.). Z uvedených příkladů jsou patrné i hláskoslovné a tvaroslovné rysy mluvenosti, do grafiky se promítá např. i zkracování samohlásek v mluveném jazyce (*vim, umim, není*). Některé výše popsané deformace v grafice představují určitou kompenzaci nepřítomnosti vizuálního kontaktu.

K rysům psanosti patří výrazy až knižní povahy (*pápěři, výšiny, nemít stání*), které se objevují zejm. v zasněných básních mladých autorek, jež prostřednictvím blogů využívají možnost podělit se o svou tvorbu. Básně jsou bohaté na další prvky psanosti, často např. obsahují slovoslednou inverzi (*toužím se proměnit v červánek ranní, v oblohu modrou...*). Někdy se rysy psanosti a mluvenosti navzájem prostupují a koexistují třeba i v jedné větě: *Máte-li nějaký připomínky k příspěvkům nebo jste zde našli třeba nějakou chybu, tak neváhejte a pište do knihy návštěv...Děkuji.*

4.5. „Seriózní“ blogy

Jako „seriózní“ blogy jsem označila takové blogy, které se proti předchozí skupině blogů vyznačují větší střídmostí v jazyce i ve výtvarné podobě blogu a zaměřují se na poněkud jiný okruh témat. Obvykle také obsahují převážně autorské texty, nikoliv texty převzaté. Název jsem tentokrát zvolila sama čistě pro potřeby této práce. Pisatelé své blogy obvykle titulují jednoduše blog, deník, popř. zápisník apod.

Dvě velké skupiny těchto blogů tvoří blogy psané pod blogovacím redakčním systémem (*Bloguj.cz, Blog.cz* aj.) a blogy na ostatních serverech (*Lidovky.cz, iDnes.cz* aj.).

Autoři první skupiny blogů mají možnost vytvořit si velmi individuální blog s osobním nastavením vzhledu, písma, názvu, podoby menu na stránce atd., mohou do svého blogu vkládat prvky jako fulltextové vyhledávání, trackbacky (software, který informuje blogera, jehož blog byl komentován jiným blogerem²⁵), tagy (štítky, klíčová slova definovaná

²⁴ Viz charakteristiku e-mailů v *Současné stylistice*, kterou lze vztáhnout i na ostatní typy elektronické komunikace: „E-mailová komunikace vykazuje – až na vnější formu – mnohé vlastnosti dříve typické jen pro projev mluvený: je bezprostřední, velmi kontaktní, je v ní významná nejen funkce sdělovací, ale i fatická atd., nemá pevný model jazykového chování.“ ČECHOVÁ, M. – KRČMOVÁ, M. – MINÁŘOVÁ, E. *Současná stylistika*. 2008. Op. cit., s. 203.

²⁵ KOLÁČKOVÁ, Dana: *Weblog jako elektronický informační zdroj*. 2009, op. cit., s. 39.

uživatel) nebo ankety. Začínající autoři mohou využít předem připravených šablon, které obsahují nastavení vzhledu blogu a umístění jednotlivých prvků, např. menu, názvu blogu a podtitulu. Později mohou své nastavení upravovat a svůj blog tak individualizovat.

Blogy druhé skupiny mají jednotnou úpravu podle grafiky daného serveru. Serveru jsou přizpůsobena i další nastavení. Na uživateli je pak v podstatě jen vkládání článků. I zde mají články svůj nadpis a volitelně také perex. V menu vpravo bývá zobrazena autorova portrétní fotografie se stručným textem o autorovi. Pokud tyto blogy obsahují výše zmíněné prvky (počítadlo návštěv aj.), pak jsou tyto prvky naprogramovány administrátorem serveru a pisatel blogu nemá možnost je ovlivnit.

S počátky blogů na českém internetu je spojen projekt publicisty a spisovatele Ondřeje Neffá *Neviditelný pes*. Stránky byly založeny již v roce 1996 a v jejich záhlaví se můžeme dočíst, že jde o „první český ryze internetový deník“²⁶. Náplň těchto stránek je však bližší internetovým novinovým deníkům než blogům. Obsahuje zpravodajství a publicistiku. V průběhu své existence si *Neviditelný pes* vytvořil početnou základnu přispěvatelů z řad novinářů, politiků, vědců a jiných známých osobností i z řad běžných návštěvníků serveru, kteří chtějí ostatním prostřednictvím tohoto deníku sdělit své názory. Stránky obsahují také tiráž, mají přidělené mezinárodní registrační číslo ISSN 1212-673X a jsou chráněny copywrigthem. Zakladatel stránek Ondřej Neff i mnozí redaktoři vedou odděleně od *Neviditelného psa* své osobní stránky, které se svou povahou přiřazují k osobním blogům. Např. stránky Ondřeje Neffá²⁷ obsahují i deníkové záznamy.

Dalším významným a hojně navštěvovaným českým blogem je *Deník Ostravaka*. Také jeho stránky po čase překročily charakter běžného blogu. Podoba se nezměnila, ale vzhledem k obrovské popularitě tohoto weblogu, vysoké prodejnosti jeho knižních vydání, vydání namluvených na CD, televizních pořadů atd., je obsah webu chráněný a nesmí být kopírován bez souhlasu autora. Články jsou psány fonetickým přepisem ostravského dialektu. Protože toto řešení je na českých blozích výjimečné, nezahrnují tento blog do svého materiálu, který má fungovat jako východisko pro zobecnění rysů češtiny na blozích. Nebývalou popularitu *Deníku Ostravaka* zaznamenal i autor *Neviditelného psa* Ondřej Neff, který se v článku ve starší verzi *Neviditelného psa* vyjadřuje o Ostravakovi velmi pochvalně²⁸. Objevují se také

²⁶ <http://neviditelnypes.lidovky.cz/>

²⁷ <http://www.neff.cz/>

²⁸ NEFF, Ondřej. „Ostravak bloguje“. *Neviditelný pes*, 14. 7. 2005. Dostupné z WWW:

<http://archiv.neviditelnypes.lidovky.cz/clanky/2005/07/44603_18_0_0.html>.

názory, že blog Ostravaka je mystifikace, ale i kdyby nešlo o autentické deníkové záznamy, autorovi nelze upřít vyprávěcí talent a schopnost pobavit čtenáře.

Mj. i zásluhou stránek jako *Neviditelný pes* a *Deník Ostravaka* se formát blogu stal v České republice velmi populárním. Se vzrůstajícím počtem blogů rostla i jejich různorodost, zároveň se profilovaly další podskupiny blogů. Jednou z nich jsou tzv. VIP blogy. Někdy mohou být takto označovány blogy, které jsou na daném serveru nejčtenější, nejpoblíbenější, nejčastěji komentované atd. Jindy se pod označením VIP blogy rozumí blogy vedené veřejně známými osobnostmi. Sekce Blogy serveru *Aktualne.cz* se dokonce na takové blogy specializuje. Její koncepce je odlišná od ostatních serverů s blogy. Na *Aktualne.cz* si nemůže založit blog každý, ale jen ten, komu to redakce nabídne. Na serveru se dočteme, že redakce se snaží oslovovat osobnosti, u nichž předpokládá, že „dokážou nabídnout zajímavý a poučený názor, informace, nové souvislosti, pohled »zblízka« či »zevnitř«“²⁹ (Uvozovky uvnitř citátu jsem stejně jako v kapitole 3. pro odlišení změnila z českých na obrácené francouzské). Mezi blogery na tomto serveru najdeme politiky, publicisty, herce, režiséry, vědce aj. Kromě faktu, že blogery na *Aktualne.cz* mohou být pouze redakcí vyvolené osoby, se zdejší blogy vyznačují mnoha aspekty v podstatě shodnými s ostatními blogy. Např. se i zde najdou jednorázoví autoři, jejichž aktivita skončí napsáním dvou až tří článků (např. právník a politolog Marek Antoš na svém blogu³⁰ uveřejnil během tří měsíců tři články, včetně medailonku autora, který je umístěn na všech blozích serveru *Aktualne.cz*).

Kromě blogů mají už i čeští autoři možnost psát také miniblogy. Od blogů se liší zejména omezenou délkou příspěvku. Omezena jsou i nastavení, obvykle je možné vložit jen holý text bez formátování a nejsou k dispozici individuální uživatelská nastavení různých parametrů. České miniblogy najdeme např. na stránkách *iDnes.cz*³¹ a *Novinky.cz*,³² kde jsou k dispozici jako podtyp blogů nebo na stránkách *Kafe.cz*³³, kde jsou miniblogy provozovány jako samostatná jednoduchá alternativa ke klasickým blogům.

Ač se to podle názvu nezdá, zcela odlišné od blogů i miniblogů jsou tzv. mikroblogy (*micro-blogs*). Příspěvky do mikroblogů se často zasílají z mobilního telefonu formou SMS zpráv nebo pomocí služby instant messaging (viz kapitolu 2.). Délka příspěvku bývá omezena na 160 znaků, což je délka jedné zprávy SMS. Na mikroblozích uživatelé většinou sdělují, co

²⁹ <http://blog.aktualne.centrum.cz/blogy/pohled-zblizka.php>. [cit. 2010-07-24].

³⁰ <http://blog.aktualne.centrum.cz/blogy/marek-antos.php> [cit. 2010-07-24].

³¹ <http://blog.idnes.cz/r/17786/miniblogy.html>

³² <http://mini.blogy.novinky.cz/>

³³ <http://blog.idnes.cz/r/17786/miniblogy.html>

právě dělají, někdy také posílají stručné aktuality z nějaké zajímavé akce, jíž se zúčastnili. Mikrobolog umožňuje autorům reagovat na příspěvky ostatních autorů. Na serveru nejsou zobrazeny jednotlivé mikroblogy, ale jednotlivé příspěvky. Mezi českými servery nabízejícími mikroblování se více prosadil jen *Drbz.cz* a *Teidu.cz*. Známy je i server *Mikroblog.cz*, jehož koncept se však od běžných mikroblogů odlišuje. Celkově však zaznamenaly české mikroblovací systémy spíše neúspěch, neboť většina českých mikrobloggerů využívá nejznámější systém pro mikroblování, mezinárodní *Twitter.com*. Přestože se nabízí myšlenka, že prostor 160 znaků bude produkovat typově podobné texty jako jsou SMS zprávy (ostatně i proto, že část příspěvků je zasílána právě touto formou), je jazyk mikroblogů odlišný. Nápadným rysem je mnohem častější používání diakritiky než je tomu v případě SMS zpráv. Překvapivé je, že ačkoliv jsou jednotlivé příspěvky stručné, obsahují opravdu malé množství slovních zkratk i jiných forem zkracování (např. využití číslic: o5 „opět“), které jsou tak typické pro zprávy SMS. Povahou jde o neformální sdělení obvykle osobního charakteru. Tomu odpovídá i množství kontaktních prostředků, neopravené překlepy a převažující využívání substandardní variety jazyka: *Teda můžu vám říct, že jsem fakt ráda, když se mi nepodařilo jet na Loveparade... Bůhví, jak bych tam v tom marasu dopadla.. Hruža..* V souvislosti s touto formou komunikace se lze setkat s termínem označujícím komunikování pomocí dané platformy vytvořeným analogicky k již používaným termínům (*blogování, chatování, smskování, mailovat/mailnout, blogeři*): např. server *Teidu.cz* používá výrazy odvozené ze svého názvu: *tejdovat, tejdnout, tejdaři*.

Do jisté míry specifickou skupinu blogů tvoří blogy firemní. Po prudkém nárůstu počtu blogů se firmy chopily příležitosti a začaly se tímto způsobem prezentovat na síti. Tento praktický účel blogu se zrcadlí také v jeho jazykové stránce, a to různým způsobem, záleží na typu firmy. Blog by samozřejmě měl především propagovat danou společnost, ale firmy se většinou snaží nabídnout návštěvníkům blogu i něco jiného než strohou propagací. Také se pokouší přiblížit výtvarnou stránku i jazyk blogu předpokládanému vkusu cílové skupiny svých klientů. Velmi častou cílovou skupinou komerčních blogů jsou ti, kdo mají asi nejbliže k novým technologiím komunikace, a u nichž je proto pravděpodobné, že se k daným stránkám tzv. „proserfují“: mladí lidé. Z tohoto důvodu si můžeme na firemních blozích přečíst např. následující věty: *Víte, kolik fotek jste napráskali za tohle léto? To mi teda posol bulvu! Přichází britský švihák jménem Vodafone. Za rýmovačku solární nabíječku. Pak je čas dát blogu novou štávu nebo to zabalit.* Takové texty můžeme najít i na běžných webových stránkách firem jako součást reklamních textů, na blozích se však firmy snaží využít neformálnost tohoto média a navázat s potenciálními klienty bližší kontakt. Napodobováním vyjadřovacích

modelů soukromých blogů simulují firmy atmosféru jisté důvěrnosti: *Na tomto místě se snažíme podělit se s vámi o věci, které děláme, které se nám povedly, nebo které se nás jinak týkají. Nepublikujeme pravda každý den pět článků, tak velcí nejsme :-), ale i občasný článek, jak doufáme, poskytuje náhled pod pokličku naší společnosti zapálených pěstitelů software.*

Až na reklamní styl některých textů nebo pasáží se po jazykové stránce firemní blogy nijak neodlišují od ostatních blogů. Celkově bývají komerční stránky propracovanější. Je patrné, že je nespravuje jedinec, ale tým.

Rozmachu a popularity blogů lze využít dokonce i mimo virtuální prostor internetu. To dokazuje zajímavý komerční projekt *Offlineblog*, o němž se zmiňuji jednak proto, že má i svou on-line verzi (<http://offlineblog.bloguje.cz>), jednak proto, že je podařenou parodií na klasické blogování. Tento „blog“ má podobu tabule umístěné na ulici a jeho jazyková stránka se „tváří“ jako by šlo o klasický on-line blog. Např. napodobuje možnost přepínat naprogramování klávesnice mezi českým a anglickým rozložením kláves: *Nev9te n2kdo, kde se p5ep9n8 kl8vesnice y anglí4tinz do 4e3tinz?* Takový projekt samozřejmě přilákal čtenáře na on-line verzi *Offlineblogu*, jehož stránky disponují typickým obsahem a rozvržením blogů: najdeme zde název blogu, motto, menu, archiv, počítadlo návštěv a články. Články sestávají z fotografií tabule, která sloužila jako „médiu“ původní off-line verze blogu, doplněných krátkým písemným komentářem. Na samotném blogu není nikde zmíněn původce této reklamní kampaně. Na stránky této firmy, specializující se na vytváření webů, se lze dostat až kliknutím na odkaz „Kde hledat autory.“

Dalším počinem na českém internetu těžícím z popularity weblogů je tzv. blogový román – projekt serveru *iDnes.cz* ve spolupráci s Michalem Vieweghem. První kapitolu románu napsal Viewegh. Po jejím uveřejnění na stránkách *Blogovyroman.iDnes.cz* měli čtenáři možnost posílat návrhy textu další kapitoly. Jeden z návrhů každé kapitoly byl Vieweghem a jeho „redakční radou“ zvolen jako vítězný. Ke všem kapitolám také náleží Vieweghův komentář a případné doporučení pro příští kapitolu. Viewegh např. nabádá pisatele, aby používali psychologicky věrohodnější dialogy (*Šestnáctiletí skinheadi neřikají „Zastihl mě déšť...“; ale obvykle „Zmoknul jsem...“*). Čtenářských kapitol je dohromady deset. U jednotlivých kapitol najdeme v jejich záhlaví krátký medailonek autora nebo autorky. Výsledný celek je pochopitelně značně nesourodý. O tomto projektu se zmiňuji spíše proto, abych ilustrovala možné transformace a podoby blogu a rozšiřování možností, jak blogy používat. Spolu s tímto rozšiřováním se mění i charakter blogosféry. Koneckonců je možné, že tento pro-

jekt nezůstane na českém internetu osamocený. Objevilo se už několik dalších projektů postavených na podobném principu³⁴.

4.5.1. Jazyk „seriózních“ blogů

Přestože jazyková stránka „seriózních“ blogů není tak vyhroceně expresivní jako je tomu v případě „blogisků“, je i v těchto komunikátech patrná určitá jazyková uvolněnost a nenucenost pisatelů. Zdá se, že anonymita a jistá neformálnost elektronické komunikace blokuje kontrolní mechanismy, které obvykle zapojujeme při vytváření klasického psaného textu – ten si stále uchovává do značné míry prestižní status. Závěry, které vyvodila Čmejrková při zkoumání e-mailových dokumentů, lze aplikovat i na texty blogů: „Analýza e-mailových komunikátů napovídá, že před psaním do počítače má pravděpodobně mnoho lidí menší ostych než před psaním na čistý list papíru. Zatímco k nepopsanému listu papíru zasedá pisatel s určitým respektem, s vědomím, že co je psáno, to je dáno, a psaný projev je třeba si nejdříve promyslet, počítačová obrazovka od tohoto svazujícího pocitu osvobozuje.“³⁵

Specifickým typem lexémů, které se objevují na blozích i v jiných elektronických komunikačních platformách, jsou slova právě z oblasti elektronické komunikace: *surfovat*, *brouzdat*, *chatovat*, *vygooglovat* (příp. *vygooglit*) *něco* „najít prostřednictvím internetového vyhledávače Google“, *mailovat* i *mailnout*, *downloadovat* „stahovat“: v tomto významu se používá také expresivní český ekvivalent *sosat*.

Na mnoha blozích popisovaného typu se uplatňuje nadhled pisatele, jazykový humor, spontánnost. Časté je použití ironie a sebeironie (viz také studii Hoffmannové „Ironický rozměr stylu internetové komunikace“). Např. autorka, pro niž se tvorba internetového deníčku – blogování stala nepostradatelnou náplní volného času, popisuje své „abstinenční příznaky“, které se dostavily po zrušení jejího předchozího blogu: *Již po pár dnech abstinence se ovšem dostavily nepříjemné, pro okolí obtěžující, možná až děsivé abstinence příznaky... Třes rukou, nekontrolovatelné slinění při zahládnutí čehokoli podobného deníku, naopak sucho v ústech, když se mi stal zážitek vhodný zaznamenání... V noci jsem se upocená budila ze snů, ve kterých jsem se náruživě do ranních hodin věnovala své droze... Zmínku o svém původním blogu uvozuje autorka replikou citátového charakteru *Můj minulý deník – buď mu zálohy lehké*.*

³⁴ Např. Příběh strýčka: <http://www.pribehstrycka.cz>, Román na pokračování: <http://romannapokracovani.sms.cz>.

³⁵ ČMEJRKOVÁ, S. „Čeština v síti: psanost či mluvenost? (O stylu e-mailového dialogu)“. 1997. Op. cit.

Humor je celkově oblíbeným prostředkem zvyšování popularity blogu a většina autorů se jím ráda někdy blýskne. Někteří ironicky glosují aktuální události nebo své každodenní příhody, jiní sami vytvářejí krátké humorné texty: *Šerifa potkáte nejčastěji v okolí obchodního centra. Uslýšíte typický zvuk, otočíte se – je tam. Boty do špičky, ostruhy, sváteční uniforma s šerifskou hvězdou, velké tmavé brýle, stetson*. Tyto texty patří k těm, které se pak většinou volně šíří blogosférou, protože autorství se v tomto prostoru, jak už bylo řečeno, jen těžko uplatňuje.

Blogeři se často pokouší ozvláštnit svůj styl a upoutat tak čtenáře. Mnohé články jsou vyšperkované citátovými obraty a literárními figurami (např. *nic zlého netuše, bylo jednou jedno velké finanční království (banka)*, slovosledná inverze: *jen jednou jsme si před léty dvaceti pěti napsali*), výjimkou nejsou ani aluze a metafory (autor popisuje své seznamování s Facebookem: *Po několika týdnech zápasu se na mě konečně začalo usmívat štěstí. Pronikl jsem do ráje a průvodcem se mi stalo Mámení. Nitrožilní podání přineslo očekávané účinky*).

Anglicismy a zkratky převážně přeжатé z angličtiny, které rádi používají autoři „blogíků“, se na „seriózních“ blozích příliš nezabydly. Větší množství anglicismů najdeme např. na blozích specializovaných na IT (Information Technology, informační technologie), programování nebo počítačové hry (zejména hráči on-line her se s oblibou vyjadřují kombinací češtiny a počestělých anglických slov, takže vzniká svérázný žargon, který je nezasvěceným takřka nesrozumitelný: hráči se snaží plnit *questy*, sbírají *pety* a pokud chtějí být např. členy *guildy Undergeared*, mají povoleny pouze *ivl 200 modré itemy*, musí se vzdát *Enchantů* vyžadujících *Abyss Crystals* a smířit se s *raidy bez voice komunikace*).

Neoddělitelnou součástí blogů jsou komentáře čtenářů. Zmínila jsem se již o komentářích na „blogíscích“. Komentáře na „seriózních“ blozích se od komentářů na „blogíscích“ liší podobně jako se liší tyto dva typy blogů. Komentáře na „seriózních“ blozích bývají většinou delší než na „blogíscích“ a také celá diskuse vzniklá z komentářů bývá obsáhlejší. To samozřejmě platí pro blogy, které jsou autory pravidelně aktualizované a objevuje se na nich obsah, k němuž se čtenáři mohou vyjadřovat. Komentáře jsou pro blogery velmi užitečným nástrojem pro získání zpětné vazby od svých čtenářů. Bohužel se i na těchto blozích vyskytuje množství nežádoucích komentářů. Nežádoucí komentáře nejsou nutně všechny ty, které polemizují s autorem blogu. Koneckonců, konstruktivní polemika je jedním ze smyslů diskusí pod články. Nežádoucí jsou komentáře vulgární, hrubé, agresivní, komentáře obsahující ko-

měření odkazy (jejich uvádění je obvykle zakázáno pravidly pro vkládání komentářů) a komentáře se spamem³⁶.

Z důvodu častého výskytu nevhodných komentářů se poslední dobou některé severy uchylují k tomu, že povolují vkládání komentářů pouze registrovaným uživatelům, přičemž pro registraci musí čtenář sdělit redakci své skutečné jméno a adresu. Redakce následně zašle čtenáři na uvedenou adresu registrační kód. Počátkem roku 2010 se pro tento krok rozhodla např. redakce výše zmíněného internetového deníku *Neviditelný pes*³⁷.

V předchozí kapitole jsem v rámci skupiny „seriózních“ blogů vymezila několik podskupin. První podskupinou jsou tzv. VIP blogy. Tímto označením můžeme titulovat dva různé typy blogů. Nejprve se podíváme na VIP blogy známých osobností. Jazyk většiny těchto blogů je střízlivý a obvykle zcela spisovný, případně se autor snaží, aby takový byl. Patrná je snaha o kultivovaný styl, ačkoliv ne každý samozřejmě píše kultivovaně, čtivě a lehce.

Celkový styl textů je věcný, případně odborný, jazyk je spíše formální. Syntax je pracovanější, časté jsou delší větné celky (*V dnešní společnosti jsme svědky zvyšování materiálních standardů životního stylu, které s sebou přináší technický a vědecký pokrok ruku v ruce s masivním využíváním přírodních zdrojů*). Ale pro ozvláštňení se objevují např. senzační výkřiky: *A je to tady! Pařížané věnovali ODS jeden mandát navíc*, publicismy: *volební pat, tradiční bašta* (politické strany XY) nebo různé novotvary: *vykroužkování Langera, fenomén přeběhlictví*. Někteří autoři zvolili styl okořeněný sympatickou sebeironií, která u těchto blogů není tak častá jako v jiných typech blogů. Např. Jiří Havel se ve svém medailonku představil následujícími slovy: *„Jiří Havel (1957) trochu učí na Institutu ekonomických studií FSV. Občas něco napsal, ale žádná sláva. Kdysi byl předsedou FNM a místopředsedou vlády. Zavilá pravice o něm tvrdí, že nezapře Komanče, a zastydlá levice vyčítá, že odporně načichl tržním imperialismem. Jiří Havel si z toho moc nedělá a nadále se tváří hloupě. Od socana se to dnes očekává, a tak nechce nikoho zklamat.*“³⁸.

Většina článků na těchto blozích se vyjadřuje k různým politickým, ekonomickým, kulturním, vědeckým apod. otázkám, a nejde tedy o tradiční osobní deníkové záznamy. Na

³⁶ Spam je nevyžádané reklamní sdělení šířené prostřednictvím internetu. Spamy jsou většinou rozesílány pomocí robotů. Servery, na něž je možno vkládat komentáře se spamu brání např. metodou zvanou CAPTCHA (Completely Automated Public Turing Test To Tell Computers and Humans Apart). Viz např. *The Official CAPTCHA Site*. Dostupné z WWW. <<http://www.captcha.net/>>.

³⁷ Viz článek *Redakce Neviditelného psa o změně v diskusích* z 1. února 2010. [on/line]. Dostupné z WWW: <http://neviditelnypes.lidovky.cz/redakce-neviditelneho-psa-o-zmene-v-diskusich-fat-p_cirkus.asp?c=A100131_213259_p_cirkus_wag>. [cit.2010-07-24].

³⁸ <http://blog.aktualne.centrum.cz/blogy/jiri-havel.php> [cit. 2010-07-23].

žádném z blogů takové záznamy nepřevažují, ale čas od času některý autor zveřejní i zprávu soukromého charakteru (např. o své svatbě) nebo „deníčkový zápis“, popř. začlení poznámku takovéto povahy do článku, který glosuje obvyklá výše zmíněná témata (*Utíkám na zahradu, sázím kedlubny, trhám čerstvou mátu, meduňku a kopřivu a vařím si odvary na uklidnění*).

V komentářích pod články těchto blogů se část čtenářů vyjadřuje věcně a jejich styl bývá podobný stylu komentovaného článku (*knockout předškolní výchově je skutečně hrubým nepochopením vývojových fází dítěte vzhledem ke školnímu vzdělávání*). Nicméně autoři komentářů bývají méně zdrženliví než autoři článků (*Já vím sladký státní penězovodný cecík vám odeberou.*) a častěji také sáhnou k substandardním výrazům (*termíňák, Ludva IV.*). Některé příspěvky jsou méně věcné a více útočné. Zejména politické debaty bývají velmi ostré. Větší část diskutujících autorovi článku, pokud ho oslovuje, vyká, ale objevují se i příspěvky užívající tykání (věta z komentáře pod článkem Bohuslava Sobotky: *Bohouši, ty už jsi s tím svým přerodělováním fakt srandovní.*). Pisatelé komentářů tedy projevují různou míru formálnosti a uctivosti. Některé komentáře mohou být z tohoto pohledu nesourodé (*Pane profesore, na první pohled by člověk s Vámi souhlasil, ale článeček má hodnotu slepičího pšouku*).

Také v komentářích se, stejně jako v člancích, vyskytují překlepy a chyby. Je jich tu více než v člancích autorů a objevují se i výraznější odchylky od normy, např. syntaktické chyby (*Student, který už v prvním ročníku si zvolí odložené školné, tak stát to za něj sice škole zaplatí, ale začne mu současně běžet úročení tohoto dluhu*).

Tzv. VIP blogy najdeme také na serverech *iDnes.cz* a *Lidovky.cz*. V tomto případě jde o blogy, jejichž autoři se ke svému VIP statutu propracovali svým blogováním. Vyjadřují se často k aktuálním tématům a k věcem nebo událostem, které je něčím zaujaly. Dovedou zajímavě komentovat i všední události. Své blogy pravidelně aktualizují a diskutují se svými čtenáři. Pokud je čtenář blogu spokojený, může pomocí kliknutí na příslušný ovládací prvek autorovi zvýšit hodnocení/karmu/reputaci (odlišné názvy na jednotlivých serverech). Blogeři s nejvyšším hodnocením jsou zařazeni do skupiny VIP blogerů. Z toho vyplývá, že členství v této skupině není autorovi přiděleno jednou provždy. Pro uchování VIP statutu musí autor svůj blog udržovat a snažit se zachovávat kvalitu svých článků, aby si udržel své čtenáře a případně i získal čtenáře nové (např. na *iDnes.cz* musí VIP autor přispívat na svůj blog alespoň jednou za čtyři týdny, v opačném případě přijde o status VIP).

Jazyk těchto blogů je převážně spisovný, ale není rigidní, bývá uvolněnější a méně formální. Spisovná je zejména morfologie a syntax, slovní zásoba obsahuje i substandardní lexémy (*sexbomba, piksla*), popř. lexémy substandardně užitě (kontextově expresivní lexém *šileně* užitý ve spojení *šileně se mu líbí, vykašlat se na něco* apod.). Na druhou stranu jsou

tyto texty prodchnuty intelektuální slovní zásobou (*genderové stereotypy, kooperativní výklad, irelevantní argumentace*). Autoři, kteří oslovují větší množství čtenářů, se vyznačují schopností psát poutavě a svůj jazyk ozvláštňovat. Obvykle nepoužívají styl každodenních promluv, tíhnou spíše k beletristickému vyjadřování (*Spolkl jsem slinu vzteku a odešel ze šéfovy svatyně do své kanceláře, abych dopis přepsal.*)

4.5.2. „Seriózní“ blogy a jazyková správnost

Záleží samozřejmě pouze na autorovi, nakolik se bude věnovat péči o jazykovou správnost svého blogu, je ovšem patrné, že v této sféře komunikace jsou obecně na jazykovou správnost kladeny relativně malé nároky. Je to dáno také povahou komunikátů oscilujících mezi psaností a mluveností, připraveností a spontaneitou a dalšími souvisejícími slohotvornými činiteli. Proto platí, že „[...] jistá forma osobitého způsobu vyjádření a grafického znázornění je u této formy publikování skoro očekávána a chyby jsou tolerovány a přehlíženy na rozdíl od oficiálních médií, kde se klade důraz na formální a stylistickou správnost.“³⁹ Na druhou stranu neplatí pro všechny blogy tvrzení z téže publikace: „Je to váš deníček a vaše možnost svobodného vyjádření. Nikdo vás nemůže nutit používat nějaká zavedená pravidla, jak velké nadpisy používat, kdy užívat tučné písmo či jakou barvou je nejhodnější psát.“⁴⁰ Šindelář se v této knize věnuje pouze blogům fungujícím pod blogovacím systémem a neuvazuje tedy blogy na jiných serverech, u nichž je převážná část nastavení blogu definovaná administrátorem příslušného serveru, nikoliv autorem blogu (viz kapitolu 4.4.)

Základní komunikační varietou „seriózních“ blogů je spisovná čeština. Objevují se však i nespisovné prvky nebo celé pasáže psané substandardní varietou. Volba této variety bývá často motivována již zmíněnou jazykovou hravostí a kreativitou: např. v názvu blogu „Helenušákův plivníček“ s podtitulem „Deník (tak trochu) neurotické matky“. *Helenušák* je zřejmě skutečně kreativní podoba vlastního jména autorky. Zamýšlený význam slova *plivníček*⁴⁰ je patrný z nadpisu archivu článků: *Plivnuto bylo v měsíci* – následuje seznam s odkazy na archivované články rozříděné podle měsíce a roku jejich publikování.

³⁹ ŠINDELÁŘ, Jan. *Blog. Vytváříme a vedeme internetový deník*. Brno: Computer Press, 2006, s. 7.

⁴⁰ Slovo *plivník* se nejčastěji používá ve významu „zlomyslný domácí skřítek“. Nesouvisí však se slovesem *plívat*, z něhož zjevně vycházela autorka blogu při formulaci zdrobněliny *plivníček*. Samo slovo *plivníček* se prakticky nepoužívá. Např. v korpusu SYN2005 jsem nenalezla žádný výskyt tohoto slova. Při hledání lemmatu „plivník“ našel korpus celkem 97 výskytů. Z toho však 85 výskytů pocházelo z povídkové sbírky Karla Michala *Bubáci pro všední den*.

Záměna genitivu a posesivního adjektiva, o níž jsem se zmínila při popisu jazykové stránky „blogísků“, se vyskytuje i na „seriózních“ blozích, a to na stejných místech jako na „blogiscích“: v názvech blogů a v odkazech na jiné blogy (např. na stránkách *The Hyena*, což je „konzervativní verze deníku *Neviditelný pes*“, najdeme odkazy v obou tvarech: posesivní adjektivum – *Kněblův web, Astonův web, Neffova galerie, Wágnerův web*; genitiv – *Ondry Suchého web, Karla Pacnera web, Jiřího W. Procházky web*). Frekvence tohoto jevu je však mnohem nižší než v případě „blogísků“.

Celkově bývá jazyková stránka „seriózních“ blogů na dobré úrovni, ale dokonce i na blozích fungujících pod správou médií, která běžně vnímáme také jako „seriózní“ (*iDnes, Respekt, iHned* atd.) se vyskytnou blogy s vyšší koncentrací chyb třeba i na ploše jednoho článku (*brněnští fotbalový funkcionáři; hráči byli prodáni za 280 milionů, které zřejmě nebyli viditelně investovány do brněnského kádru*).

4.5.3. „Seriózní“ blogy a dichotomie psanost vs. mluvenost

I v „seriózních“ blozích můžeme najít jak rysy psanosti, tak rysy mluvenosti. Nacházíme zde méně výrazné rysy mluvenosti než v „Blogiscích“. Pronikání některých rysů mluvenosti je způsobeno již zmíněnými sníženými nároky na jazykovou správnost blogů. Objevují se syntaktické rysy jako kontaminace vazeb („*v jednom z předchozích "makro-fotografickém" příspěvku*“), nespisovné prostředky tvaroslovné a hláskoslovné („*pod sluncem je nejlíp dvoum*“), nespisovné, expresivní nebo vulgární prostředky lexikální (*prd efekt, okecávat, měsíc autorského čtení není žádná prdel*). Naopak se jen minimálně vyskytují následující jevy časté na „blogiscích“: kontaktní slova a nekonvenční grafika (zmnožování grafémů, jejich záměna). Ani emotikony se na těchto webech příliš nepoužívají. Projevem hraniční povahy těchto komunikátů, vyjádřením jejich pohybu po škále mezi psaností a mluveností, je interference kódů spisovného a nespisovného.

5. ZÁVĚR, SHRNU TÍ

Blogy, stejně jako celý svět elektronické komunikace, jsou specifickým fenoménem současné doby, jehož vliv se v budoucnu zřejmě ještě rozšíří. Již v současnosti si mnohé firmy, mnozí politici a další veřejně činné subjekty uvědomili sílu nového média a zakládají vlastní internetové stránky, blogy a profily na sociálních sítích. Předností tohoto způsobu komunikace je jeho masovost a zároveň určitá neformálnost v porovnání s tradičními médii. V této oblasti samozřejmě existují mezi jednotlivými blogy rozdíly, a proto je blog politiky pojatý v tradičnějším seriózním stylu, zatímco blog pěvecké hvězdy obdivované především mladým publikem se svou strukturou blíží spíše blogům typu „blogisek“.

O rostoucím významu nové mediální sféry vytvářené blogy se můžeme přesvědčit pohledem do statistik. Následující údaje jsem převzala ze serveru *Technorati.com*⁴¹, který se věnuje blogosféře a všemu co s blogy souvisí. Ve statistikách vedených od března roku 2003 do března 2007 je patrný strmý nárůst počtu blogů ze zanedbatelného množství v roce 2003 až k zhruba 70 milionům blogů indexovaným serverem *Technorati* v roce 2007. Byl zaznamenán vznik přibližně 120 tisíc blogů každý den. To znamená, že průměrně bylo vytvořeno 1,4 blogů za vteřinu. Popularita blogů se přibližuje popularitě mediálních serverů.

Otázkou zůstává, zda tento bezprostřední a přesto „nefyzický“ způsob komunikace lidí spíše sblíží nebo oddaluje. S blogováním a elektronickou komunikací obecně se pojí množství problémů, k nimž patří kopírování obsahu nerespektující autorské právo, možnost publikovat prakticky jakýkoliv obsah, ztráta soukromí spojená se zveřejňováním osobních informací na síti a navazující problém možného výrazného vlivu virtuálního světa na svět reálný: objevují se např. případy lidí, kteří pro informaci zveřejněnou na blogu nebo na profilu v sociální síti přišli o zaměstnání.

Z jazykového hlediska vytváří „blogy“ i síť internetu jako taková nový specifický prostor pro svébytné uplatňování jazyka a vznik nových jazykových prostředků charakterizovaných svou příslušností k tomuto konkrétnímu typu diskurzu. Dynamický vývoj do dosud příliš neprobádaném poli internetové komunikace si v budoucnu jistě zaslouží další výzkum.

---

⁴¹ <http://www.technorati.com>

6. POUŽITÁ LITERATURA

Články

- BAJZÍKOVÁ, Eugénia. „K znakom internetového textu“. In: *Jinakost, cizost v jazyce a v literatúre*. Sborník mezinárodní konference. Ústí nad Labem: Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem, Fakulta pedagogická, Katedra bohemistiky, 1999, s. 78–81.
- ČMEJRKOVÁ, Světlá. „Čeština v síti: psanost či mluvenost? (O stylu e-mailového dialogu)“. In: *Naše řeč*, roč. 80, 1997, s. 225–248.
- HANDL, Jan. „České mikrobloginovací systémy: konkurence pro Twitter?“ In: *Lupa.cz. Server o českém internetu*. [on-line]. Dostupné z WWW: <http://www.lupa.cz/clanky/ceske-mikrobloginovaci-systemy-kontra-twitter/>. [cit. 2010-07-25].
- HOFFMANNOVÁ, J. „Ironický rozměr stylu internetové komunikace (se zaměřením na intertextovou signalizaci ironie)“. In: *Čeština doma a ve světě*, roč. XIV (2006), č. 1–4 (Čeština na internetu).
- HOFFMANNOVÁ, Jana. „„Outfit“ a „look“ českých magazínů pro ženy: je jejich styl dost „trendy“?“. In: *Přednášky z XLVII. běhu Letní školy slovanských studií*. Praha: Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, 2004; s. 63–74.
- HOFFMANNOVÁ, Jana. „Vyjadřování současných mladých lidí: autenticita a literární stylizace“. In: *Český jazyk a literatura na sklonku XX. Století*. Wałbrzych – Ostrava: Ostravská univerzita, 2001, s. 93–102.
- MÜLLEROVÁ, O. „E-mailová komunikace z hlediska generačních rozdílů“. In: *Český jazyk a literatura na sklonku XX. století*. Wałbrzych – Ostrava: Ostravská univerzita, 2001, s. 205–213.
- RYLICH, Jan. „Offlineblog – blogování na štaflích.“ In: *Ikaros* [on-line]. 2008, roč. 12, č. 8 [cit. 2010-07-25]. Dostupné z WWW: <http://www.ikaros.cz/node/4933>.
- SVĚTLÁ, J. „E-čeština“. In: *Čeština doma a ve světě*, roč. XIV (2006), č. 1–4 (Čeština na internetu), s. 4–15.
- VIOLI, Patricia. „Electronic dialog between orality and literacy. A Semiotic Approach“. In: *Dialoganalyse VI*. Tübingen: Niemeyer, 1998, s. 263–270. [on-line]. Dostupné z WWW: <http://coppock-violi.com/web/Prague/Praga.html>. [cit. 2010-07-23].

- ZBIEJCZUK, Adam. „Každý bloguje o tom, že bloguje.“ In: *A2*, roč. 3 (2007), č. 24, s. 19. [on-line]. Dostupné z WWW: <<http://www.advojka.cz/archiv/2007/24/kazdy-bloguje-o-tom-ze-bloguje>>. [cit. 2010-07-16].

Knižní publikace

- ČECHOVÁ, Marie – KRČMOVÁ, Marie – MINÁŘOVÁ, Eva. *Současná stylistika*. Praha: NLN, 2008.
- FALTÝNEK, Lukáš. *Psychologické aspekty komunikace na internetu*. Diplomová práce. Hradec Králové: Univerzita Hradec Králové, Fakulta informatiky a managementu, Katedra ekonomie a managementu, 2002. [on-line]. Dostupné z WWW: <http://lukas.faltynec.com/lf_other_files/Diplomka/Psychologicke%20aspekty%20komunikace%20na%20internetu.pdf>. [cit. 2010-07-24].
- HOFFMANNOVÁ, Jana. *Stylistika a...* Praha: Trizonia, 1997.
- JANDOVÁ, Eva. *Konverzace na WWW chatu*. Ostrava: Ostravská univerzita v Ostravě, Filozofická fakulta, 2006.
- JELÍNEK, Milan. „Stylistika“. In: *Příruční mluvnice češtiny*. Kolektiv autorů. Praha: NLN, 2003.
- KOLÁČKOVÁ, Dana. *Weblog jako elektronický informační zdroj*. Brno: Masarykova univerzita, Filozofická fakulta, Ústav české literatury a knihovnictví, Kabinet knihovnictví, 2009. [online] Dostupné z WWW: <http://is.muni.cz/th/135399/ff_m/text_diplomove_prace.pdf>.
- ŠINDELÁŘ, Jan. *Blog. Vytváříme a vedeme internetový deník*. Brno: Computer Press, 2006.
- VYBÍRAL, Zbyněk. *Psychologie lidské komunikace*. Praha: Portál, 2000.
- ŽÍŽALA, Martin. „Weblog jako novodobý elektronický informační zdroj“. *Ikaros* [on-line]. 2007, roč. 11, č. 3 [cit. 2009-05-04]. Dostupné z WWW: <<http://www.ikaros.cz/node/3979>>.

Webové stránky:

- *Aktualne.cz*. Dostupné z WWW: <<http://aktualne.centrum.cz>>.
- *Blog.cz*. Dostupné z WWW: <<http://blog.cz>>.
- *bloguje.cz*. Dostupné z WWW: <<http://www.bloguje.cz>>.
- *iDNES.cz*. Dostupné z WWW: <<http://www.idnes.cz>>.
- *iHNed.cz*. Dostupné z WWW: <<http://ihned.cz>>.

- *Lidovky.cz*. Dostupné z WWW: <<http://www.lidovky.cz>>.
- *Neviditelný pes*. Dostupné z WWW: <<http://neviditelnypes.lidovky.cz/>>.
- *Respekt.cz*. Dostupné z WWW: <<http://respekt.ihned.cz>>.
- *Technorati*. Dostupné z WWW: <<http://technorati.com>>.
- *Teidu Mikroblog*. Dostupné z WWW: <<http://www.teidu.cz/>>.
- *The Official CAPTCHA Site*. Dostupné z WWW: <<http://www.captcha.net/>>.
- *Wikipedia*. Dostupé z WWW: <<http://www.wikipedia.org>>.

Blogy:

- <http://colourlife.blog.cz/>
- <http://www.im-4-ana.estranky.cz/>
- <http://cherrynecka.blog.cz/>
- <http://koroluska.blog.cz/>
- <http://danielkalous.blog.cz/>
- <http://simca1996.blog.cz/>
- <http://slunicko005.sblog.cz/>
- <http://www.piperhalliwell.estranky.cz/>
- <http://hosanka.petra.sblog.cz/>
- <http://kocici-blogisek.webnode.cz/>
- <http://smiley-haf.blog.cz/>
- <http://marketka13.blog.cz/>
- <http://betinqka.blog.cz/>
- <http://jumi.blog.cz/>
- <http://kprincezna-blog.blbne.cz/>
- <http://newold.blbne.cz/>
- <http://ivca.070.sblog.cz/>
- <http://fajfka.bloguje.cz/>
- <http://arsinoe.bloguje.cz/>
- <http://petulka.bloguje.cz/>
- <http://spoon.bloguje.cz/>
- <http://helenusak.bloguje.cz/>
- <http://chinin.bloguje.cz/>
- <http://offlineblog.bloguje.cz/>

- <http://blog.aktualne.centrum.cz/blogy/marek-antos.php>
- <http://blog.aktualne.centrum.cz/blogy/bohuslav-sobotka.php>
- <http://blog.aktualne.centrum.cz/blogy/jiri-havel.php>
- <http://blog.aktualne.centrum.cz/blogy/vaclav-urban.php>
- <http://blog.aktualne.centrum.cz/blogy/jana-hradilkova.php>
- <http://ivanachtmannova.blog.idnes.cz/>
- <http://toms.bigblogger.lidovky.cz/>
- <http://glaserova.bigblogger.lidovky.cz/>
- <http://machula.bigblogger.lidovky.cz/>
- <http://premyslc.blogy.novinky.cz/>
- <http://zacharias.blogy.novinky.cz/>
- <http://mirtoms.blogspot.com/>
- <http://jirablog.blogspot.com/>
- <http://zrcadlo.blogspot.com/>
- <http://lipar.blogspot.com/>
- <http://marieke.pise.cz/>
- <http://editt.pise.cz/>
- <http://evushqka.pise.cz/>
- <http://wosmacka.pise.cz/>
- <http://kiwi.pise.cz/>
- <http://filmyakinihy.pise.cz/>
- <http://joey.pise.cz/>
- <http://mzitka.sdeluje.cz/>
- <http://kelly-kvetinka.vzpomina.cz/>
- <http://cool.svetu.cz/>
- <http://www.inflow.cz/blogs/suggestive>
- <http://matejrajnosek.bloger.cz/>
- <http://zelenak.blog.respekt.cz/>
- <http://stojdl.blog.respekt.cz/>
- <http://sidonova.blog.respekt.cz/>
- <http://vycichlo.blog.respekt.cz/>
- <http://salvet.blog.respekt.cz/>
- <http://marek.blog.respekt.cz/>

- <http://nadeje.blogy.novinky.cz/>
- <http://jindrichbobligh.blogy.novinky.cz/>
- <http://abunofal.blogy.novinky.cz/>
- <http://nostalgiafilm.blogy.novinky.cz/>
- <http://mojeradosti.blogy.novinky.cz/>
- <http://blog.filosof.biz/>
- <http://www.wowblog.cz/>
- <http://blog.vodafone.cz/blogy/>
- <http://blog.inmite.eu/>
- <http://chinin.bloguje.cz/194304-american.php>
- <http://magdalena.osoba.cz/>
- <http://bohana.osoba.cz/>
- <http://sula.eblog.cz/>
- <http://jaktovidiadys.eblog.cz/>
- <http://rehacek.eblog.cz/>
- <http://puwan.eblog.cz/>
- <http://svinibrod.eblog.cz/>
- <http://abigaill.eblog.cz/>
- <http://chrasta.eblog.cz/>
- <http://kecal43.eblog.cz/>
- <http://autrata.eblog.cz/>
- <http://slon.eblog.cz/>
- <http://tajemnik.eblog.cz/>
- <http://mimundo.wp.cz/>
- <http://queen-annie.wp.cz/>
- <http://kivi-boy.wp.cz/>